

Все съмъ облѣкла зелено,
 Зелено и кадифено,
 Вредъ сж се птици разпѣли,
 Вредъ сж листа зашумѣли...
 Погледай, сине, тогава
 Тракия равна и славна!
 Долу въ морави зелени,
 Зелени и кадифени,
 Маждраци ли се люлѣятъ,
 Огнени саби ли грѣятъ?
 Да не сж зли еничери?

Не ми сж зли еничери,
 Но ми сж млади косачи —
 Все като тебе, юначе!
 Газятъ ливади широки,
 Та косятъ трева зелена,
 Зелена и кадифена,
 Да пълнятъ плѣвни високи,
 Да хранятъ крави теленца,
 Кобили още жребенца,
 Та кога зима настане
 Надъ тия снѣжни поляни,
 Да идатъ съ кончета млади
 По гости, още по сватби...